

<b>disputants-חולקים</b> ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	<b>מימרא-statement</b> ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כיצד פוטרות צרותיהן וכו'.												■ <	יג.
מנהני מילי?												^	יג.
דאמר קרא: (ויקרא י"ח) לצרור, התורה ריבתה צרות הרבה.	רב יהודה:											! ◇	יג.
סברא היא, צרה מ"ט אסירא? דבמקום ערוה קיימא, צרת צרה נמי במקום ערוה קיימא.	רב אשי:											! ◇	יג.
כיצד אם מתו הן כו'.												■ <	יג.
ואפילו כנס ולבסוף גירש												■ ◇	יג.
ג' אחים, שנים מהן נשואים ב' אחיות ואחד נשוי נכרית, גירש אחד מבעלי אחיות אשתו ומת הנשוי נכרית, וכנסה המגרש ומת, זו היא שאמרו: שאם מתו או נתגרשו - צרותיהן מותרות	ורמינהו:											! ◇	יג.
טעמא דגירש ואח"כ כנס, אבל כנס ואח"כ גירש לא												!	יג.
תברא, מי ששנה זו לא שנה זו, האי תנא סבר: מיתה מפלת, והאי תנא סבר: נשואין הראשונים מפילים.	ר' ירמיה:											! ◇	יג.
לעולם חד תנא הוא, וזו ואין צריך לומר זו קתני.	רבא:											! ◇	יג.
וכל שיכולה למאן.												■ <	יג.
ותמאן השתא ותתייבם												! ◇	יג.
לימא, מסייעא ליה לרבי אושעיא												! ◇	יג.
ממאנת למאמרו, ואינה ממאנת לזיקתן	דא"ר אושעיא:											! ◇	יג.
לא, צרת ערוה שאני												! ◇	יג.
מיאנה בבעל - מותרת לאביו, מיאנה ביבם - אסורה לאביו	דתני רמי בר יחזקאל:											! ◇	יג.
אלמא משעת נפילה נראית ככלתו, הכא נמי, משעת נפילה נראית כצרת בתו.												!	יג.
שש עריות חמורות מאלו, מפני שנשואות לאחריים - צרותיהן מותרות: אמו, ואשת אביו, ואחות אביו, אחותו מאביו, ואשת אחי אביו, ואשת אחיו מאביו.												■	יג.
מתירין הצרות לאחים	בית שמאי:											■ ◇	יג.
אוסרים.	בית הלל:											■ ◇	יג.
חלצו - ב"ש פוסלין מן הכהונה	[ב"ש]											■ ◇	יג.
ובית הלל מכשירין	בית הלל:											■ ◇	יג.
נתייבמו - בית שמאי מכשירין	[ב"ש]											■ ◇	יג.
ובית הלל פוסלין.	בית הלל:											■ ◇	יג.
אע"פ שאלו אוסרים ואלו מתירין, אלו פוסלין ואלו מכשירין, לא נמנעו בית שמאי מלישא נשים מבית הלל, ולא בית הלל מבית שמאי.												■	יג.
כל הטהרות והטמאות שהיו אלו מטהרים ואלו מטמאין, לא נמנעו עושין טהרות אלו על גבי אלו.												■	יג.
מאי טעמא דבית שמאי? דכתיב: (דברים כ"ה) לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר, חוצה - מכלל דאיכא פנימית, ואמר רחמנא לא תהיה.	רבי שמעון בן פזי:											■ ◇	יג.
ובית הלל?												! ◇	יג.
מיבעי להו לכדרב יהודה אמר רב												!	יג.
מנין שאין קידושין תופסין ביבמה? שנאמר: לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר, לא תהיה בה הויה לזר.	דאמר רב יהודה אמר רב:											■ ! ◇	יג.

<b>disputants-חולקים</b> ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	<b>statement-מימרא</b> ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ובית שמאי?										?		יג:	
מי כתיב לחוץ? חוצה כתיב.										!		יג:	
ובית הלל?										?		יג:	
כיון דכתיב חוצה, כמאן דכתיב לחוץ דמי										!	◇	יג:	
כל תיבה שצריכה למ"ד בתחלתה - הטיל לה הכתוב ה"א בסופה	דתניא, ר' נחמיה:									!	◇	יג:	
כגון אלים (שמות ט"ו) אלימה, מחנים (שמואל ב' י"ז) מחנימה, מצרים (בראשית י"ב) מצרימה, (במדבר ל"ג) דבלתימה, (יחזקאל ח') ירושלימה, (דברי הימים א' ה') מדברה.	ותנא דבי ר' ישמעאל:									!	◇	יג:	
ובית שמאי, דרב יהודה אמר רב מנא להו?										?	◇	יג:	
מלאיש זר נפקא.										!	◇	יג:	
ובית הלל נמי תיפוק להו מלאיש זר										?	◇	יג:	
אין הכי נמי										!		יג:	
חוצה למה לי?										?	◇	יג:	
לרבות הארוסה.										!	◇	יג:	
ואידך?										?	◇	יג:	
מחוצה החוצה.										!	◇	יג:	
ואידך?										?		יג:	
חוצה החוצה לא משמע להו.										!		יג:	
טעמייהו דבית שמאי - דאין איסור חל על איסור.	רבא:										■ ◇	יג:	
תינח היכא דנשא מת ואחר כך נשא חי, לא אתי איסור אחות אשה וחייל אאיסור אשת אח, אלא נשא חי ואחר כך נשא מת, אחות אשה קדים											?	◇	יג:
כיון דלא אתי איסור אשת אח וחייל אאיסור אחות אשה, הויא לה צרת ערוה שלא במקום מצוה ושריא.											!	◇	יג:
חלצו - בית שמאי פוסלים וכו'.											■	<	יג:
פשיטא											?		יג:
לאפוקי דרבי יוחנן בן נורי											!	◇	יג:
בואו ונתקן להם לצרות שיהו חולצות ולא מתייבמות	דאמר: [רבי יוחנן בן נורי]										■ !	◇	יג:
קמ"ל דבית הלל מכשירים.											!		יג:
נתייבמו - בית הלל פוסלין כו'.											■	<	יג:
הא תו למה לי?											?		יג:
אידי דתנא חלצו, תנא נמי נתייבמו.											!	◇	יג:
מגילה נקראת באחד עשר, ובשנים עשר, ובשלושה עשר, ובארבעה עשר, ובחמשה עשר, לא פחות ולא יותר.	תנן התם:										■ ◇		יג:
איכרי כאן: (דברים י"ד) לא תתגודדו, לא תעשו אגודות אגודות.	ר"ל לר' יוחנן:										?	◇	יג:
האי לא תתגודדו מיבעי ליה לגופיה, דאמר רחמנא: לא תעשו חבורה על מת											!	◇	יג:

<b>disputants-חולקים</b> ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	<b>מימרא-statement</b> ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator		
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ		
א"כ, לימא קרא לא תגודדו, מאי תגודדו? שמע מינה להכי הוא דאתא.			◇	יג.
ואימא: כוליה להכי הוא דאתא		!		יג.
אם כן, לימא קרא לא תגודו, מאי לא תגודדו? שמע מינה תרתי.		ז		יג.
עד כאן לא שנית: מקום שנהגו לעשות מלאכה בערבי פסחים עד חצות - עושין, מקום שנהגו שלא לעשות - אין עושין?	א"ל: [ר' יוחנן]		◇	יג.
אמינא לך אנא איסורא	א"ל: [ר"ל]	!	◇	יג.
(אסתר ט) לקיים את ימי הפורים בזמניהם - זמנים הרבה תיקנו להם חכמים	דאמר רב שמן בר אבא אמר ר' יוחנן:	■ !	◇	יג.
ואת אמרת לי מנהגא.		!	◇	יג.
והתם לאו איסורא הויא?	[ר' יוחנן]	ז		יג.
הלילה - בית שמאי אוסרין, ובית הלל מתירין	והתנן:	■ ז	◇	יג.
התם, הרואה אומר מלאכה הוא דלית ליה.	א"ל: [ר"ל]	!	◇	יג.
והא בית שמאי מתירין הצרות לאחים, ובית הלל אוסרין			◇	יג.
מי סברת עשו ב"ש כדבריהם? לא עשו ב"ש כדבריהם.	[ר"ל]	◆ !	◇	יד.
עשו ועשו.	ר' יוחנן:	◆	■ ◇	יד.
ובפלוגתא [דרב ושמואל]			■	יד.
לא עשו ב"ש כדבריהם	רב:	◆ ■	◇	יד.
עשו ועשו.	שמואל:	◆ ■	◇	יד.
אימת?		^		יד.
אילימא קודם בת קול		!		יד.
מ"ט דמ"ד לא עשו?		ז		יד.
ואלא לאחר בת קול		!		יד.
מ"ט דמ"ד עשו?		ז		יד.
אי בעית אימא: קודם בת קול, ואי בעית אימא: לאחר בת קול.		!		יד.
אי בעית אימא קודם בת קול, וכגון דב"ה רובא		!	◇	יד.
למ"ד לא עשו, דהא ב"ה רובא		■ !	◇	יד.
ומ"ד עשו, כי אזלינן בתר רובא - היכא דכי הדדי נינהו, הכא בית שמאי מחדדי טפי.		■ !	◇	יד.
ואי בעית אימא לאחר בת קול		!	◇	יד.
מ"ד לא עשו, דהא נפקא בת קול		■ !	◇	יד.
ומ"ד עשו, רבי יהושע היא		■ !	◇	יד.
אין משגיחין בבת קול.	דאמר: [ר' יהושע]	■ ■ !	◇	יד.
ומ"ד עשו, קרינן כאן: (דברים י"ד) לא תגודדו, לא תעשו אגודות אגודות			◇	יד.

<b>disputants-חולקים</b> ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story	<b>מימרא-statement</b> ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

מקרא-key:

יבמות-חמש עשרה נשים	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
כי אמרינן לא תתגודדו - כגון שתי בתי דינים בעיר אחת, הללו מורים כדברי ב"ה, אבל שתי בתי דינים בשתי עיירות - לית לן בה.	אביי:										◇	י.ד.
והא ב"ה וב"ש כשתי בתי דינים בעיר אחת דמי	אמר ליה רבא:									;		י.ד.
כי אמרינן לא תתגודדו - כגון ב"ד בעיר אחת, פלג מורין כדברי ב"ה, אבל שתי בתי דינין בעיר אחת - לית לן בה.	אלא אמר רבא:										◇	י.ד.
במקומו של רבי אליעזר היו כורתים עצים לעשות פחמים בשבת לעשות ברזל, במקומו של ר' יוסי הגלילי היו אוכלים בשר עוף בחלב	תא שמע:										◇	י.ד.
במקומו של רבי אליעזר אין, במקומו של רבי עקיבא לא											;	י.ד.
כלל אמר רבי עקיבא: כל מלאכה שאפשר לעשותה מע"ש - אין דוחה את השבת	דתניא: [ר"ע]										;	י.ד.
והאי מאי תיובתא? מקומות מקומות שאני.											◇	י.ד.
ודקארי לה מאי קארי לה?											;	י.ד.
ס"ד אמינא, משום חומרא דשבת כמקום אחד דמי, קמ"ל.											◇	י.ד.
דרבי אבהו כי איקלע לאתריה דרבי יהושע בן לוי הוה מטלטל שרגא, וכי איקלע לאתריה דר' יוחנן לא הוה מטלטל שרגא	ת"ש:										◇	י.ד.
והאי מאי קושיא? ולא אמרינן מקומות שאני?											!	י.ד.
אנן הכי קאמרינן: ר' אבהו היכי עביד הכא הכי, והיכי עביד הכא הכי?											;	י.ד.
רבי אבהו כר' יהושע בן לוי סבירא ליה, וכי מקלע לאתריה דרבי יוחנן, לא הוה מטלטל משום כבודו דרבי יוחנן.											◇	י.ד.
והאיכא שמעא											;	י.ד.
דמודע ליה לשמעא.											!	י.ד.
אע"פ שאלו אוסרים ואלו מתירים, לא נמנעו ב"ש מלישא נשים מב"ה, ולא ב"ה מב"ש	ת"ש:										◇	י.ד.
אי אמרת בשלמא לא עשו, משום הכי לא נמנעו, אלא אי אמרת עשו, אמאי לא נמנעו?											◇	י.ד.
בשלמא ב"ש מב"ה לא נמנעו, דבני חייבי לאוין נינהו, אלא ב"ה מבית שמאי אמאי לא נמנעו? בני חייבי כריתות - ממזרים נינהו											;	י.ד.
וכי תימא, קסברי ב"ה דאין ממזר מחייבי כריתות											!	י.ד.
אף על פי שנחלקו ב"ש וב"ה בצרות, מודים שאין ממזר - אלא ממי שאיסורו איסור ערוה וענוש כרת	והאמר רבי אלעזר:										◇	י.ד.
אלא לאו שמע מינה: לא עשן											;	י.ד.
לא, לעולם עשו, דמודעי להו ופרשי.											◇	י.ד.
והכי נמי מסתברא											■	י.ד.
כל הטהרות וכל הטמאות שהיו אלו מטהרין ואלו מטמאין, לא נמנעו עושים טהרות אלו על גבי אלו	דקתני סיפא:										◇	י.ד.
אי אמרת בשלמא דמודעי להו, משום הכי לא נמנעו, אלא אי אמרת דלא מודעי להו, בשלמא ב"ש מב"ה לא נמנעו, דטמאות דב"ה לב"ש טהרות נינהו, אלא ב"ה מב"ש למה לא נמנעו? טהרות דב"ש לב"ה טמאות נינהו אלא לאו דמודעי להו, שמע מינה.											■	י.ד.
ומאי אולמיה דהך מהך?											;	י.ד.
מהו דתימא צרה קלא אית לה, קמ"ל.											◇	י.ד.
אע"פ שנחלקו ב"ש וב"ה בצרות, מודים שאין ממזר - אלא ממי שאיסורו איסור ערוה וענוש כרת.	גופא, אמר רבי אלעזר:										◇	י.ד.
מאן מודים?											^	י.ד.
אילימא ב"ש לב"ה											!	י.ד.

■ מימרא-statement
¿ קושיא-challenge
^ שאלה-question
! תירוץ-answer
■ ראייה-proof

Talmud Navigator

מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
											יד:
											יד:
											יד:
											יד:
דאמר: [רבי עקיבא]											יד:
											יד:
ת"ש: [ת"ק]											יד:
ר"ש:											יד:
											יד:
											יד:
כדאמר רב נחמן בר יצחק:											יד:
											יד:
											יד:
											יד:
											יד:
תא שמע, דאמר רבי יוחנן בן נורי:											יד:
											טו.
א"ל רשב"ג:											טו.
											טו.
רב נחמן בר יצחק:											טו.
ת"ש, דא"ר טרפון:											טו.
											טו.
											טו.
											טו.
ת"ש:											טו.
											טו.
הא מדקתני סיפא, אחרים אומרים:											טו.
											טו.
											טו.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואיבעית אימא: כנס ולבסוף גירש איכא בינייהו.												טו. ◇
איבעית אימא: יש תנאי בביאה איכא בינייהו.												טו. ◇
מעשה בר' עקיבא שליקט אתרוג באחד בשבט, ונהג בו ב' עשורין, אחד כדברי ב"ש ואחד כדברי ב"ה	מתיב רב משרשיא:											טו. ◇
ש"מ: עשן												טו. ◇
ר' עקיבא גמריה אסתפק ליה, ולא ידע אי ב"ה באחד בשבט אמור, או בט"ו בשבט אמור.												טו. ◇
מעשה וילדה כלתו של שמאי הזקן, ופיחת את המעזיבה וסיכך על גבי מטה בשביל קטן	מתיב מר זוטרא:											טו. ◇
ש"מ: עשן												טו. ◇
התם, הרואה אומר לאפושי אויר קעביד.												טו. ◇
מעשה בשוקת יהוא שהיתה בירושלים, והיתה נקובה למקוה, וכל טהרות שהיו בירושלים נעשים על גבה, ושלחו בית שמאי והרחיבוה	מתיב מר זוטרא:											טו. ◇
עד שתיפחת ברובה	שבית שמאי אומרים:											טו. ◇
עירוב מקואות - כשפופרת הנוד בעובייה ובחללה, כשתי אצבעות חוזרות למקומן	ותנן:											טו. ◇
שמע מינה: עשן												טו. ◇
התם, הרואה אומר לאפושי מיא הוא דקא עביד.												טו. ◇
כשהייתי לומד תורה אצל ר' יוחנן החורני, ראיתי שהיה אוכל פת חריבה במלח בשני בצורת, באתי והודעתי את אבא, אמר לי: הולך לו זיתים, והולכתי לו ראה אותן שהן לחין, אמר לי: אין אני אוכל זיתים, באתי והודעתי את אבא, אמר לי, לך ואמור לו: חבית נקובה היתה אלא שסתמוה שמרים	ת"ש, דא"ר אלעזר בר צדוק:											טו. ◇
חבית של זיתים מגולגלים - בית שמאי אומרים: אין צריכה לנקב	ותנן: [בית שמאי]											טו. ◇
צריכה לנקב	בית הלל:											טו. ◇
שאם ניקבה וסתמוה שמרים - שהיא טהורה	ומודים: [ב"ה]											טו. ◇
ואע"פ שתלמיד שמאי היה, כל מעשיו לא עשה אלא כדברי ב"ה												טו. ◇
אי אמרת בשלמא עשו, היינו רבותיה, אלא אי אמרת לא עשו, מאי רבותיה?												טו. ◇
שאלו את ר' יהושע: צרת הבת, מהו?	ת"ש:											טו. ◇
מחלוקת ב"ש וב"ה	אמר להם: [רבי יהושע]											טו. ◇
והלכה כדברי מי?												טו. ◇
אמר להם: מפני מה אתם מכניסין ראשי בין שני הרים גדולים, בין שתי מחלוקות גדולות בין ב"ש ובין ב"ה? מתיירא אני שמא ירצו גלגלתן אבל אני מעיד לכם, על שתי משפחות גדולות שהיו בירושלים, משפחת בית צבועים מכן עכמאי ומשפחת בית קופאי מכן מקושש, שהם בני צרות, ומהם כהנים גדולים ושמשו על גבי המזבח	אמר להם: [רבי יהושע]											טו. ◇
אי אמרת בשלמא עשו, היינו דקאמר מתיירא אני, אלא אי אמרת לא עשו, אמאי קאמר מתיירא אני?												טו. ◇
ונהי נמי דעשו, מאי מתיירא אני?												טו. ◇
אין ממזר אלא מחייבי מיתות בית דין	הא אמר ר' יהושע:											טו. ◇
נהי נמי דממזר לא הוי, פגום מיהו הוי, מק"ו מאלמנה: מה אלמנה שאין איסורה נוהג בכל - בנה פגום, זו שאיסורה שוה בכל כו'.												טו. ◇
קבעו מיניה צרות, וקפשיט ליה בני צרות												טו. ◇
תרת קא בעי מיניה: צרות, מאי? ואם תמצוי לומר צרות כבית הלל, בני צרות דבית הלל לב"ש, מהו?												טו. ◇

<b>disputants-חולקים</b> ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	<b>מימרא-statement</b> ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
למאי נפקא מינה?											◇	טו:
למיפשט ולד מחזיר גרושתו לבית הלל, מי קאמרינן קל וחומר: ומה אלמנה לכהן גדול שאין איסורה שוה בכל - בנה פגום, זו שאיסורה שוה בכל - אינו דין שבנה פגום, או דלמא איכא למיפרך: מה לאלמנה שהיא עצמה מתחללת? ואמר להו: צרות - מתיירא אני, בני צרות - אני מעיד לכם.											◇	טו:
בימי רבי דוסא בן הרכינס הותרה צרת הבת לאחין	ת"ש:									○ !	◇	טז.
שמע מינה: עשו, שמע מינה.										■	◇	טז.
בימי רבי דוסא בן הרכינס התירו צרת הבת לאחין, והיה הדבר קשה לחכמים, מפני שחכם גדול היה, ועיניו קמו מלבא לבית המדרש. אמרו מי ילך ויודיעו? אמר להן רבי יהושע: אני אלך. ואחריו מי? רבי אלעזר בן עזריה. ואחריו מי? ר"ע. הלכו ועמדו על פתח ביתו. נכנסה שפחתו, אמרה לו: רבי, חכמי ישראל באין אצלך, אמר לה: יכנסו, ונכנסו.	גופא:										○ ◇	טז. <
תפסו לרבי יהושע והושיבוהו על מטה של זהב.											○	טז.
רבי, אמור לתלמידך אחר וישב	א"ל: [רבי יהושע]										○	טז.
מי הוא? רבי אלעזר בן עזריה. אמר: ויש לו בן לעזריה חבירו? קרא עליו המקרא הזה: (תהלים ל"ז) נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם	אמר לו: [רבי דוסא בן הרכינס]										○	טז.
תפסו והושיבו על מטה של זהב.											○	טז.
רבי, אמור לתלמידך אחר וישב	א"ל: [רבי אלעזר בן עזריה]										○	טז.
ומי הוא? עקיבא בן יוסף. א"ל: אתה הוא עקיבא בן יוסף, ששמך הולך מסוף העולם ועד סופו? שב, בני, שב, כמותך ירבו בישראל.	א"ל: [רבי דוסא בן הרכינס]										○	טז.
התחילו מסבבים אותו בהלכות, עד שהגיעו לצרת הבת.											○	טז.
צרת הבת, מהו?	אמרו ליה:										^ ◇	טז.
מחלוקת בית שמאי ובית הלל.	אמר להן: [רבי דוסא בן הרכינס]										! ◇	טז.
הלכה כדברי מי?											^	טז.
הלכה כבית הלל.	אמר להן: [רבי דוסא בן הרכינס]										! ◇	טז.
אמרו ליה, והלא משמך אמרו: הלכה כבית שמאי?	אמרו ליה:										? ◇	טז.
דוסא שמעתם, או בן הרכינס שמעתם?	אמר להם: [רבי דוסא בן הרכינס]										^	טז.
חיי רבי, סתם שמענו.	אמרו ליה:										!	טז.
אמר להם: אח קטן יש לי, בכור שטן הוא, ויונתן שמו, והוא מתלמידי שמאי, והזהרו שלא יקפח אתכם בהלכות, לפי שיש עמו שלש מאות תשובות בצרת הבת שהיא מותרת, אבל מעיד אני עלי שמים וארץ, שעל מדוכה זו ישב חגי הנביא, ואמר שלשה דברים: צרת הבת אסורה, עמון ומואב מעשרין מעשר עני בשביעית, ומקבלים גרים מן הקרדוין ומן התרמודים.	אמר להם: [רבי דוסא בן הרכינס]										○ ◇	טז.
כשנכנסו, נכנסו בפתח אחד, כשיצאו, יצאו בשלשה פתחים. פגע בו בר"ע, אקשי ליה ואוקמיה.	תנא:										○ ◇	טז.
אתה הוא עקיבא, ששמך הולך מסוף העולם ועד סופו? אשריך שזכית לשם, ועדיין לא הגעת לרועי בקך	אמר לו: [יונתן]										○	טז.
ואפילו לרועי צאן	אמר לו רבי עקיבא:										○	טז.
עמון ומואב מעשרין מעשר עני בשביעית											■ ◇	טז. <
הרבה כרכים כבשו עולי מצרים ולא כבשו עולי בבל, וקדושה ראשונה קדשה לשעתה ולא קדשה לעתיד לבא, והניחום כדי שיסמכו עליהן עניים בשביעית.	דאמר מר:										■ ■ ◇	טז.
ומקבלים גרים מן הקרדוין והתרמודים.											■ ◇	טז. <
איני?											?	טז.
אין מקבלים גרים מן הקרדוין	והא תני רמי בר יחזקאל:										■ ? ◇	טז.

<b>disputants-חולקים</b> ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	<b>מימרא-statement</b> ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-חמש עשרה נשים		מאן דאמר		Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
מימרא							
קרתויים אתמר, כדאמרי אינשי: קרתויים פסולים.	רב אשי:		!	◇			ז:ט
אין מקבלים גרים מן הקרתויים	ואיכא דאמרי, תני רמי בר יחזקאל:		■	◇			ז:ט
מאי לאו היינו קרתויים היינו קרדויים			;				ז:ט
לא, קרתויי לחוד, וקרדויי לחוד, כדאמרי אינשי: קרתויי פסילי.	רב אשי:		!	◇			ז:ט
אין מקבלים גרים מן התרמודים.	רבי יוחנן וסביא דאמרי תרוייהו:			◇	■		ז:ט
ומי אמר ר' יוחנן הכי?						;	ז:ט
כל הכתמים הבאים מן הרקם - טהורים	והתנן: [ת"ק]		◇	■	;	◇	ז:ט
מטמא, מפני שהם גרים וטועים	רבי יהודה:		◇	■	;	◇	ז:ט
מבין העובדי כוכבים - טהורים					■	;	ז:ט
והוינן בה, קפסיק ותני מבין העובדי כוכבים, ואפ"ל מן תרמוד					■	;	ז:ט
זאת אומרת: מקבלין גרים מתרמוד	ואמר רבי יוחנן:		■		;	◇	ז:ט
וכי תימא, זאת ולא ס"ל						!	ז:ט
הלכה כסתם משנה	והא אמר רבי יוחנן:		■	;			ז:ט
אמוראי נינהו ואליבא דר' יוחנן.						!	ז:ט
מתרמוד מאי טעמא לא?						^	ז:ט
פלגי בה יוחנן וסביא:						!	ז:ט
משום עבדי שלמה	חד: [רבי יוחנן/סביא]		◇	■	!	◇	ז:ט
משום בנות ירושלים.	וחד: [רבי יוחנן/סביא]		◇	■	!	◇	ז:ט
בשלמא למ"ד משום עבדי שלמה, קסבר: עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד ממזר, אלא למ"ד משום בנות ירושלים, מאי היא?						;	ז:ט
פליגי בה רב יוסף ורבנן, ותרוייהו משמיה דרבה בר בר חנה,						!	ז:ט
תריסר אלפי גברי ושיתא אלפי קשתויי	חד: [רב יוסף/רבנן]		◇	■	!	◇	ז:ט
תריסר אלפי גברי ומנייהו שיתא אלפי קשתויי	וחד: [רב יוסף/רבנן]		◇	■	!	◇	ז:ט
בשעה שנכנסו עובדי כוכבים להיכל, הכל נפנו על כסף וזהב, והם נפנו על בנות ירושלים, שנאמר: (איכה ה') נשים בציון ענו בתולות בערי יהודה.						!	ז:ט
פסוק זה שר העולם אמרו: (תהלים ל"ז) נער הייתי גם זקנתי - מאן אמריה? אילימא קודשא בריך הוא, מי איכא זקנה קמיה? ואלא דוד אמריה, מי קשיש כולי האי? אלא ש"מ: שר העולם אמרו.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:				■	◇	ז:ט
מאי דכתיב: (איכה א') ידו פרש צר על כל מחמדיה? זה עמון ומואב, בשעה שנכנסו עובדי כוכבים להיכל, הכל נפנו על כסף וזהב, והם נפנו על ס"ת, אמרו: זה שכתוב בו (דברים כ"ג) לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה', ישרף באש.	ואמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:				■	◇	ז:ט
(איכה א') צוה ה' ליעקב סביביו צריו - אמר רב: כגון הומניא לפום נהרא.	[רב]				■	◇	ז:ט
עובד כוכבים שקידש בזמן הזה - חוששין לקדושין, שמא מעשרת השבטים הוא.	רב יהודה א"ר אסי:					■	ז:ט
והא כל דפריש מרובא פריש						;	ז:ט
בדוכתא דקביעי						!	ז:ט
(מלכים ב' י"ח) וינחם בחלה ובחבור נהר גוזן וערי מדי, חלה - זה חלזון, וחבור - זו חדייב, נהר גוזן - זו גינזק, וערי מדי - זו חמדן וחברותיה	דאמר רבי אבא בר כהנא:					■	ז:ט



<b>disputants-חולקים</b> ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	<b>מימרא-statement</b> ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא		
זו ניהר וחברותיה	ואמרי לה:										■	!		
חברותיה מאן?												^		
כרך מושכי, חידקי, ודומקיא	שמואל:											!		
וכולן לפסול.	רבי יוחנן:										■	◇		
כי אמריתה קמיה דשמואל												○		
בנך הבא מן ישראלית קרוי בנך, ואין בנך הבא מן העובדת כוכבים קרוי בנך אלא בנה.	א"ל: [שמואל]										■	○	◇	
והאיכא בנות												;	◇	
ש"מ: בן בתך הבא מן העובד כוכבים קרוי בנך	ואמר רבינא										■	;	◇	
גמירי, דבנתא דהוא דרא איצטרוי אצטרו.												!	◇	
כי אמריתה קמיה דשמואל	איכא דאמרי:											○	◇	
לא זזו משם עד שעשאו עובדי כוכבים גמורים, שנאמר: (הושע ה') בה' בגדו כי בנים זרים ילדו.	א"ל: [שמואל]										■	○	◇	
עתידין ישראל דעבדי יומא טבא כי חרבי תרמוד.	יתיב רב יוסף אחוריה דרב כהנא ויתיב רב כהנא קמיה דרב יהודה, ויתיב וקאמר:											■	◇	
והא חריב												;	◇	
ההיא - תמוד הואי.												!	◇	
היינו תרמוד היינו תמוד, אכפולי הוא דמכפל, חריב מהאי גיסא אותיב מהאי גיסא, ואי חריב מהאי גיסא אותיב מהאי גיסא.	רב אשי:											!	◇	
יתיב רב המנונא קמיה דעולא וקא הוי בשמעתא												○	◇	
מה גברא ומה גברא אי לאו דהרפניא מאתיה	[עולא]											○	◇	
אכסיף.	[רב המנונא]											○	◇	
כסף גלגלתא להיכא יהבת?	א"ל: [עולא]											○	◇	
לפום נהרא	א"ל: [רב המנונא]											○	◇	
א"כ מפום נהרא את.	א"ל: [עולא]											○	◇	
מאי הרפניא?												^	◇	
הר שהכל - פונין בו.	ר' זירא:											!	◇	
כל שאין מכיר משפחתו ושבתו נפנה לשם.	במתניתא תנא:											■	!	◇
והיא עמוקה משאול, שנאמר: (הושע י"ג) מיד שאול אפדם ממות אגאלם, ואילו פסול דידהו לית להו תקנתא.	רבא:											■	◇	
פסולי דהרפניא - משום פסולי דמישון, ופסולי דמישון - משום פסולי דתרמוד, פסולי דתרמוד - משום עבדי שלמה. והיינו דאמרי אינשי: קבא רבא וקבא זוטא מיגנדר ואזיל לשאול, ומשאול לתרמוד, ומתרמוד למישון, וממישון להרפניא.												■	◇	
הדרך עלך חמש עשרה נשים													◇	

<b>disputants-חולקים</b> ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	<b>מימרא-statement</b> ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

מקרא-key:		Talmud Navigator											
יבמות-כיצד	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כי צד אשת אחיו שלא היה בעולמו? שני אחים ומת אחד מהן, ונולד להן אח, ואח"כ ייבם השני את אשת אחיו ומת - הראשונה יוצאה משום אשת אחיו שלא היה בעולמו, והשניה - משום צרתה.													
עשה בה מאמר ומת - שניה חולצת ולא מתייבמת.													
מאן דתני ראשונה - לא משתבש, מאן דתני שניה - לא משתבש		רב נחמן:											
מאן דתני ראשונה לא משתבש, מאי ראשונה? ראשונה לנפילה													
ומאן דתני שניה לא משתבש, מאי שניה? שניה לנשואין.													
מי לא עסקינן דיבם ואח"כ כנס?													
אלא מאי שניה? שניה בנשואין.													
אשת אחיו שלא היה בעולמו היכא כתיבא?													
אמר קרא: (דברים כ"ה) כי ישבו אחים יחדו - שהיתה להם ישיבה אחת בעולם, פרט לאשת אחיו שלא היה בעולמו, יחדו - מיוחדים בנחלה, פרט לאחיו מן האם.		רב יהודה אמר רב:											
אחין מן האב יליף אחוה אחוה מבני יעקב, מה להלן מן האב ולא מן האם, אף כאן מן האב ולא מן האם.		רבה:											
ולילף אחוה אחוה מעריות													
דנין אחים מאחים, ואין דנין אחים מאחין.													
מאי נפקא מינה?													
(ויקרא י"ד) ושב הכהן (ויקרא י"ד) ובא הכהן - זו היא שיבה זו היא ביאה		הא תנא דבי רבי ישמעאל:											
ה"מ היכא דליכא מידי דדמי ליה, אבל היכא דאיכא מידי דדמי ליה, מדדמי ליה ילפינן.													
ולילף אחוה אחוה מלוט, דכתיב: (בראשית י"ג) כי אנשים אחים אנחנו													
מסתברא מבני יעקב הוה ליה למילף, משום דמפני, מדהוה ליה למכתב שנים עשר עבדיך בני אבינו, וכתיב אחים, ש"מ לאפנויי.													
ואיצטריך למכתב אחים, ואיצטריך למכתב יחדו, דאי כתב רחמנא אחים, ה"א לילף אחוה אחוה מלוט, וכי תימא לא מפני, לאיי, אפנויי מפני, מדהוה ליה למכתב רעים וכתיב אחים - שמע מינה לאפנויי, כתב רחמנא יחדו - המיוחדים בנחלה ואי כתב רחמנא יחדו, הוה אמינא דמייחדי באבא ובאמא, צריכא.													
והא מהיכא תיתי? יבום בנחלה תלא רחמנא, ונחלה מן האב ולא מן האם היא													
איצטריך, ס"א הואיל וחידוש הוא, דקמשתרי ערוה גביה, אימא עד דמייחדי באבא ובאמא, צריכא.													
שומרת יבם שמתה - מותר באמה.		רב הונא אמר רב:											
אין זיקה.		אלמא קסבר: [רב הונא אמר רב]											
ולימא: הלכה כדברי האומר אין זיקה													
אי הוה אמר הכי, ה"א הנ"מ בתרי, אבל בחד יש זיקה.													
ולימא: הלכה כדברי האומר אין זיקה אפי' בחד													
אי אמר הכי, הוה אמינא אפילו מחיים, קמשמע לן: לאחר מיתה אין מחיים לא, משום דאסור לבטל מצות יבמין.													
יבמתו שמתה - מותר באחותה		תנן:											
באחותה אין, באמה לא													
הוא הדין דאפילו באמה, ואידי דתנא רישא אשתו שמתה - מותר באחותה, באחותה אין, אבל באמה לא, דהויא לה איסורא דאורייתא, תנא נמי סיפא מותר באחותה.													
שומרת יבם שמתה - אסור באמה.		רב יהודה:											

<b>disputants-חולקים</b> ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	<b>מימרא-statement</b> ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-כיצד	מאן דאמר	Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יש זיקה.	אלמא קסבר: [רב יהודה]										◇	יז:
ולימא: הלכה כדברי האומר יש זיקה											;	יז:
אי הוה אמר הכי, הוה אמינא הנ"מ בחד, אבל בתרי אין זיקה.											◇	יז:
והא כי פליגי - בתרי פליגי											;	יז:
אלא, אי אמר הכי, הוה אמינא מחיים, אבל לאחר מיתה פקעה לה זיקה, קמ"ל, דזיקה בכדי לא פקעה.											◇	יז:
לימא מסייע ליה:											■	יח.
יבמתו שמתה - מותר באחותה	[תנן]										◇	יח.
באחותה אין, באמה לא											■	יח.
ה"ה דאפי' באמה, ואידי דתנא רישא אשתו שמתה - מותר באחותה, דוקא באחותה, אבל באמה לא, דהויא לה איסורא דאורייתא, תנא נמי סיפא מותר באחותה.											;	יח.
עשה בה מאמר ומת - שניה חולצת ולא מתייבמת	מתיב רב הונא בר חייא:										;	יח.
טעמא דעבד בה מאמר, הא לא עבד בה מאמר - שניה נמי יבומי מייבמה, ואי אמרת יש זיקה, הויא לה צרת אשת אחיו שלא היה בעולמו בזיקה											;	יח.
הוא הדין דאע"ג דלא עבד בה מאמר - שניה מחליץ חלצה, יבומי לא מייבמה, והא דקתני מאמר? לאפוקי מב"ש	רבה:										!	יח.
מאמר קונה קנין גמור	דאמרי: [ב"ש]										!	יח.
קמ"ל.											!	יח.
שני אחין בעולם אחד ומת אחד מהן בלא ולד, ועמד השני הזה לעשות מאמר ביבמתו, ולא הספיק לעשות בה מאמר עד שנולד לו אח ומת, הראשונה - יוצאה משום אשת אחיו שלא היה בעולמו, ושניה - או חולצת או מתייבמת	איתיביה אביי:										;	יח.
ואי אמרת יש זיקה, הויא לה צרת אשת אחיו שלא היה בעולמו בזיקה											;	יח.
הא מני? ר"מ היא											!	יח.
אין זיקה.	דאמר: [ר"מ]										!	יח.
ומי סבירא ליה לרבי מאיר אין זיקה?											;	יח.
ארבעה אחים, שנים מהן נשואים שתי אחיות, ומתו הנשואין האחיות - הרי אלו חולצות ולא מתייבמות	והתנן:										;	יח.
ואי ס"ד סבר ר"מ אין זיקה, הני מתרי בתי קאתיין, האי לייבם חדא והאי לייבם חדא											;	יח.
לעולם אין זיקה, משום דקסבר: [ר"מ] אסור לבטל מצות יבמין, דדלמא אדמייבם חד מיית אידך, וקא בטלת מצות יבמין.											!	יח.
ואי אין זיקה, תיבטל, דהא ר"ג אמר: אין זיקה, ומותר לבטל מצות יבמין											;	יח.
אם מאנה - מאנה, ואם לא מאנה - תמתין עד שתגדיל, ותצא הלזו משום אחות אשה	דתנן, ר"ג:										;	יח.
דרבן גמליאל אדרבי מאיר קרמית?	אמר ליה: [רבה]										!	יח.
לא, הכי קאמינא: ר"מ חייש אפי' לספיקא ור"ג אפילו לודאי לא חייש	[אביי]										;	יח.
דלמא מאן דלא חייש - אפי' לודאי לא חייש, ומאן דחייש - אפי' לספיקא חייש.											!	יח.
הא דרב יהודה - דשמואל היא	אביי לרב יוסף:										■	יח.
שומרת יבם שקדש אחיו את אחותה, משום ר' יהודה בן בתירה אמרו: אומרים לו המתן עד שיעשה אחיך מעשה	דתנן: [ר' יהודה בן בתירה]										■	יח:
הלכה כר' יהודה בן בתירה.	ואמר שמואל:										■	יח:

<b>disputants-חולקים</b> ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	<b>מימרא-statement</b> ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-כיצד	מאן דאמר	Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
דאי דרב מאי? קשיא דרב אדרב. דלמא אמוראי נגהו ואליבא דרב	א"ל: [רב יוסף]									?	יה:
כיון דאיתמר משמיה דשמואל בהדיא, ומשמיה דרב כאמוראי, לא שבקינן משמיה דשמואל בהדיא ומוקמינן כאמוראי ואליבא דרב.										!	יה:
אמריה לשמעתיא קמיה דרב זביד מנהרדעא	רב כהנא:									o	יה:
אתון הכי מתניתו לה, אנן בהדיא מתנינן	אמר: [רב זביד]									o	יה:
שומרת יבם שמתה - אסור באמה	רב יהודה אמר שמואל:									o	יה:
יש זיקה.	אלמא קסבר: [שמואל]									o	יה:
ואזדא שמואל לטעמיה										■	יה:
הלכה כרבי יהודה בן בתירה.	דאמר שמואל:									o	יה:
וצריכי דאי אשמעינן יש זיקה, ה"א ה"מ בחד, אבל בתרי לא, קמ"ל ואי אשמעינן הלכה כר' יהודה בן בתירה, ה"א ה"מ מחיים, אבל לאחר מיתה פקעה לה זיקה, קמ"ל, דזיקה בכדי לא פקעה.										■	יה:
שני אחים ומת אחד מהן, ויבם השני את אחיו, ואח"כ נולד להן אח ומת - הראשונה יוצאה משום אשת אחיו שלא היה בעולמו, והשניה - משום צרתה.										■	יה:
עשה בה מאמר ומת - השניה חולצת ולא מתייבמת.	[ת"ק]									■	יה:
מייבם לאיזו מהן שירצה, או חולץ לאיזו מהן שירצה.	רבי שמעון:									■	יה:
חלוק היה ר"ש אף בראשונה.	רב אושעיא:									o	יה:
ממאי?										^	יה:
מדקתני משנה יתירה בבא דרישא, למאן קתני לה? אילימא לרבנן, השתא יבם ולבסוף נולד, דכי אשכחא בהתירא אשכחא - אסרי רבנן, נולד ואח"כ יבם מיבעיא? אלא לאו לר"ש איצטריך, ותנא רישא להודיעך כחו דר"ש, ותנא סיפא להודיעך כחו דרבנן, ובדין הוא דנפלוג ר"ש ברישא, אלא נטר להו לרבנן עד דמסימו למילתייהו, והדר פליג עלייהו.										!	יה:
אלא אשת אחיו שלא היה בעולמו לר"ש היכי משכחת לה?										?	יה:
בחד אחא, ומית ונולד לו אח אי נמי בתרי, ולא יבם ולא מית.										!	יה:
בשלמא יבם ואח"כ נולד, כי אשכחא - בהתירא אשכחא, אלא נולד ואח"כ יבם מאי טעמא?										?	יה:
יש זיקה, וזיקה ככנוסה דמיא.	קסבר: [ר"ש]									!	יה:
השתא זיקה ומאמר, מספקא ליה לר"ש אי ככנוסה דמיא אי לאו ככנוסה דמיא, זיקה לחודה מיבעיא?	מתקיף לה רב יוסף:									?	יה:
מאי היא?										^	יה:
שלשה אחין נשואין שלש נשים נכריות, ומת אחד מהם, ועשה בה שני מאמר ומת - הרי אלו חולצות ולא מתייבמות, שנאמר: (דברים כ"ה) ומת אחד מהם יבמה יבא עליה, מי שעליה זיקת יבם אחד, ולא שעליה זיקת שני יבמין	דתנן: [ת"ק]									!	יה:
מייבם לאיזו מהן שירצה וחולץ לשניה יבומי תרוייהו לא, דלמא יש זיקה, והווי שני יבמות הבאות מבית אחד, יבומי חדא ואיפטור אידיך לא, דלמא אין זיקה ככנוסה והווי להו שתי יבמות הבאות משני בתים	רבי שמעון:									!	יה:
אלמא מספקא ליה.										!	יה:
וכי תימא, מדאורייתא ה"נ דמייבמא חדא ומפטרא חדא, ומדרבנן הוא דאסור, גזירה משום שמא יאמרו ב' יבמות הבאות משני בתים, חדא מייבמא ואידך מיפטרא בולא כלום										?	יה:
והא טעמא דר"ש משום מאמר ולא מאמר הוא										?	יה:
אם מאמרו של שני מאמר - אשת שני הוא בועל, ואם מאמרו של שני אינו מאמר - אשת ראשון הוא בועל.	דתניא, אמר להם רבי שמעון לחכמים:									?	יה:
ולא שני לך בין זיקת יבם אחד לזיקת שני יבמים? דלמא כי אר"ש זיקה ככנוסה דמיא - ביבם אחד, אבל בשני יבמין לא.	אמר ליה אביי:									!	יה:
ומי שני ליה לר"ש?										?	יה:

<b>disputants-חולקים</b> ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	<b>מימרא-statement</b> ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

מקרא-key:		Talmud Navigator										
יבמות-כיצד	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
כל שהלידה קודמת לנשואין - לא חולצת ולא מתייבמת, נשואין קודם ללידה - או חולצת או מתייבמת	מהתניא, כלל אר"ש:	?										יט.
מאי לאו ביבם אחד, וקתני: לא חולצת ולא מתייבמת												יט.
לא, בשני יבמים.												יט.
אבל ביבם אחד מאי? הכי נמי או חולצת או מתייבמת, אי הכי, אדתני: נשואין קודמין ללידה - או חולצת או מתייבמת, ליפלוג וליתני בדידה: בד"א - בשני יבמים, אבל ביבם אחד - או חולצת או מתייבמת												יט.
כולה בשני יבמין קמירי.												יט.
ואלא מאי כללא?												יט.
ג' אחין, שנים מהן נשואין שתי אחיות או אשה ובתה או אשה ובתה או אשה ובת בנה - הרי אלו חולצות ולא מתייבמות	ועוד מתיב רב אושעיא: [ת"ק]	?										יט.
פוטרי	רבי שמעון:	?										יט.
ואי ס"ד קסבר ר"ש זיקה ככנוסה דמיא, לייבם לקמייתא ותפטר אידך												יט.
מאי פוטרי? נמי פוטרי בשניה.	רב עמרם:											יט.
ופוטרי בשתייהן	התניא: ר"ש:	?										יט.
שניה שבזוג זה והשניה שבזוג זה.	רבא:											יט.
קא טעי רבא בארבעה זוגי												יט.
חדא, דאו או קתני												יט.
ועוד, ר' שמעון פוטרי בארבעתן מיבעי ליה												יט.
ר"ש פוטרי בשתייהן מן החליצה ומן הייבום, שנא': (ויקרא י"ח) ואשה אל אחותה לא תקח לצרור, בשעה שנעשו צרות זו לזו - לא יהא לך ליקוחין אפי' באחת מהן	ועוד תניא:	?										יט.
אי דנפול בזה אחר זה הכי נמי, הכא במאי עסקינן - דנפול בבת אחת, ורבי שמעון סבר לה כרבי יוסי הגלילי	אלא אמר רב אשי:											יט.
אפשר לצמצם.	דאמר: [רבי יוסי]											יט.
בייבם ואח"כ נולד - פליגי ר"ש, בנולד ואח"כ ייבם - לא פליגי, ותרווייהו לרבנן איצטריך, ולא זו אף זו קתני.	רב פפא:											יט.
תניא כוותיה דרב פפא ותיובתא דר' אושעיא:												יט.
שני אחים בעולם אחד ומת אחד מהם בלא ולד, ועמד השני הזה לעשות מאמר ביבמתו, ולא הספיק לעשות בה מאמר עד שנולד לו אח, ומת - הראשונה יוצאה משום אשת אחיו שלא בעולמו, ושניה - או חולצת או מתייבמת	[תניא]											יט.
עשה בה מאמר ואח"כ נולד אח, או שנולד לו אח ואח"כ עשה בה מאמר, ומת - הראשונה יוצאה משום אשת אחיו שלא בעולמו, ושניה חולצת ולא מתייבמת	[ת"ק]											יט.
ביאתה או חליצתה של אחת מהם - פוטרת צרתה, חליץ לבעלת מאמר - לא נפטרה צרה	רבי שמעון:											יט:
כנסה ומת ואח"כ נולד לו אח, או שנולד לו אח ואח"כ כנסה ומת - שתיהן פטורות מן החליצה ומן הייבום כנסה ונולד לו אח ואח"כ מת - שתיהן פטורות מן החליצה ומן הייבום, דברי ר"מ	[רבי מאיר]											יט:
הואיל ובא ומצאה בהיתר, ולא עמדה עליו שעה אחת באיסור - מייבם לאיזו מהן שירצה, או חולץ לאיזו מהן שירצה	רבי שמעון:											יט:
הא בבא דסיפא למאן קתני לה?												יט:
אילימא לר' מאיר קתני לה												יט:
מכדי לא שני ליה לרבי מאיר בין ייבם ואח"כ נולד בין נולד ואח"כ ייבם, לערבינהו ולתנינהו												יט:
אלא לאו רבי שמעון, ובייבם ואח"כ נולד - פליגי, בנולד ואחר כך ייבם - לא פליגי												יט:
ש"מ.												יט:

■ מימרא-statement
¿ קושיא-challenge
^ שאלה-question
! תירוץ-answer
■ ראיה-proof

Talmud Navigator

מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמר מר:											■ ◇ <	יט:
											¿	יט:
											!	יט:
דתניא: [רבי]											◆ ■ !	יט:
חכמים:											◆ ■ !	יט:
											^	יט:
[רבי]											!	יט:
											^	יט:
[רבנן]											!	יט:
											^	יט:
מר סבר: [רבי]											◆ ■ !	יט:
ומר סבר: [רבנן]											◆ ■ !	יט:
[ת"ק]											◆ ■ ◇	יט: <
רבי שמעון:											◆ ■ ◇	יט:
											^	יט:
											!	יט:
											¿	יט:
											!	יט:
[רבי שמעון]											■ ◇ <	יט:
											^	יט:
											!	יט:
יתיב רב מנשה בר זביד קמיה דרב הונא, ויתיב וקאמר:											^	יט:
											¿	יט:
											^	יט:
											!	יט:
אלא הא דתנן:											■ ¿	יט:
ואמר רבי יוסי בר חנינא:											■ ¿	יט:
											¿	ט.
											!	כ.
											¿	כ.

<b>disputants-חולקים</b> ◆ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◇ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O	<b>מימרא-statement</b> ■ challenge-קושיא ? question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
---	--



יבמות-כיצד	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator									
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
הא כתב רחמנא: (דברים כ"ה) ויבמה.											◇	כ.
ומה ראית?											?	כ.
מסתברא, שדי היתירא אהיתירא, ושדי איסורא איסורא.											◇	כ.
הואיל ובא ומצאה בהיתר ולא עמדה עליו שעה אחת באיסור		ולר' שמעון, דאמר:									?	כ.
אלא מעתה, אחותו מאמו שנשאה אחיו מאביו ואחר כך נולד אח ומת, תתייבם, הואיל ובא ומצאה בהיתר											?	כ.
איסור אחותו להיכן אזל?											!	כ.
הכא נמי, איסור אחיו שלא היה בעולם להיכן אזל?											?	כ.
האי איסורא דלית ליה היתירא, האי איסורא דאית ליה היתירא.											!	כ.